

Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

București 23.02.2010
Nr. L605

Domnului

Senator PETRE DAEA

**PREȘEDINTELE COMISIEI PENTRU AGRICULTURĂ,
SILVICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ**

În temeiul articolului 105 din Regulamentul Senatului, în ședința din 3 februarie 2010, plenul Senatului a hotărât trimiterea, spre reexaminare, a *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.205/2004 privind protecția animalelor*, în vederea întocmirii *raportului suplimentar*.

În acest sens, vă anexăm extras din stenograma ședinței Senatului din data de 3 februarie 2010.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

T. Meleşcanu
Teodor Meleşcanu

*

La punctul 13 din ordinea de zi este înscrisă Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor.

Din partea inițiatorilor, îl invit pe domnul senator Iulian Urban să prezinte inițiativa legislativă.

Vă rog, aveți cuvântul, microfonul 6.

Din partea Guvernului, participă domnul vicepreședinte Ceică.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc frumos, domnule președinte de ședință.

Acum o lună și jumătate eram aici în momentul în care v-am adus în discuție o lege care viza soluționarea unei probleme cu care Bucureștiul și orașele din România se confruntă – cea a câinilor fără stăpâni. Senatul a respins inițiativa legislativă. Atunci s-a spus că nu putem să fim niște parlamentari cruzi. S-a spus că animalele, câinii fără stăpâni au drepturi, că trebuie protejați. Ei bine, chiar ieri, un ziarist se declara oripilat de faptul că numai în anul 2009, în București, 10 000 de oameni au fost mușcați de câinii fără stăpâni.

Sunt astăzi, în fața dumneavoastră, împreună cu colegii cu care am elaborat această inițiativă legislativă, să vă propun înființarea unui lucru care există în țările civilizate. Ne place să ne uităm pe tot felul de posturi de televiziune și vedem cum acționează Poliția animalelor în alte țări, adică am venit în fața dumneavoastră cu o propunere de a apăra mai bine drepturile prietenilor noștri necuvântători.

Văd că avem în față un raport de respingere. Se spune că nu prevede sursele de finanțare pentru constituirea Poliției animalelor. Nu am văzut un punct de vedere al Guvernului, pentru că este normal. Avem instituții ale statului, avem o autoritate care consumă bani publici, spunând că se ocupă de problema câinilor fără stăpâni și, în plus, aflăm că primarii din București ar fi decis să rezolve problema acestor câini comunitari, urmând ca nu mai puțin de 100 000 de exemplare, care există la acest moment numai pe străzile din București, să beneficieze de constituirea unui mega-adăpost pentru câini, acolo unde ar trebui să fie sterilizați și cazați. Afacerea se ridică la cel puțin 100 000 de milioane de euro, pentru că, în Ilfov, în județul de unde provin, acolo unde Bucureștiul își trimite, își deversează câinii fără stăpâni pe care-i adună de pe străzile din București – că asta este Ilfovul, este un fel de groapă de gunoi al Bucureștiului din acest punct de vedere – există un adăpost pentru câini, unde, pe lângă faptul că s-au cheltuit milioane de euro pentru achiziționarea terenului, pe lângă faptul că se cheltuiesc 1 000 de euro pe an pentru întreținerea fiecărui câine, acesta nu reușește să facă față la mai mult de 500 de exemplare. Vă dați seama că 100 000 de exemplare de câini comunitari din București probabil că nu ar încăpea în toată Casa Poporului, Palatul Parlamentului, astfel încât, întorcându-mă la obiectul inițiativei legislative, stau și mă întreb, nu am prevăzut sursa de finanțare, nu știu de unde vor fi găsite sursele acestea de finanțare fantasmagorice pentru a caza 100 000 de câini numai din București, însă nu înțeleg de ce comisia de specialitate, care data trecută a argumentat acest lucru, că trebuie

să protejăm animalele, acum vine și spune că inițiativa nu este bună, pentru că nu este prevăzută o sursă de finanțare. Repet acest lucru, mă așteptam din partea Guvernului să-mi dea o mână de ajutor, să ne dea o mână de ajutor pentru a vedea că există această cooperare între Parlament și Guvern nu doar la nivelul declarațiilor, ci și în mod practic, pentru că, altfel, din punctul meu de vedere, nu cred că în momentul de față un parlamentar poate să prevadă care ar fi sursele de finanțare pentru înființarea Poliției animalelor. Pot spune cu certitudine că Autoritatea pentru Supravegherea Animalelor fără Stăpâni cheltuiește bani publici degeaba, în condițiile în care vedem că, de la an la an, numărul bucureștenilor care sunt mușcați de câinii comunitari crește.

Vă mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc și eu.

Îl rog pe domnul Ceică să prezinte punctul de vedere al Guvernului. Aveți cuvântul, microfonul 9.

Domnul Corneliu Ceică:

Mulțumesc, domnule președinte.

Într-adevăr, Guvernul nu susține propunerea legislativă în forma propusă. Nu că nu am fi de acord să se înființeze structura de poliție a animalelor sau alte propuneri prevăzute în această inițiativă legislativă, dar în acest moment se stabilește o subordonare incorectă și inacceptabilă a reprezentanților statului, autorităților statului, autorităților publice locale față de anumite organizații nonguvernamentale.

În același timp, în propunerea legislativă li se dă acces la fondurile publice, discreționar, acestor organizații nonguvernamentale. De asemenea, nu este stabilit în propunerea legislativă cine suportă reducerile și scutirile de plată pentru sterilizarea animalelor, nu este stabilită modalitatea de organizare, de funcționare și de finanțare a acestei structuri și nu sunt stabilite distinct sursele de finanțare: din buget de stat, bugete locale, venituri proprii și, mai ales, destinația clară a acestor cheltuieli.

Acestea sunt principalele motive pentru care nu susținem în acest moment, în această formă, această inițiativă legislativă.

Spuneam la ultima intervenție pe care am avut-o în plenul Senatului că pregătim și avem deja adunate date la nivelul Autorității Naționale Sanitar Veterinare pentru Siguranța Alimentelor, legat de situația acestor animale fără stăpâni, și intenționăm să promovăm un act normativ, împreună, cu cea mai mare plăcere, dacă vom fi sprijiniți de domnii senatori.

Mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc și eu.

(Intervenție neinteligibilă din sală a domnului senator Gheorghe David)

Este pe procedură, domnule senator? Dacă nu, îl rog pe domnul senator Daea să prezinte raportul Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală. Nu doriți să interveniți pe procedură, domnule senator Gheorghe David?

Domnule senator Daea, vă rog să prezentați raportul Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală. Aveți cuvântul, microfonul 7.

Domnul Petre Daea:

Apreciez vigilența dumneavoastră, domnule președinte.

Îmi pare rău că, la tema aceasta predilectă a domnului senator Urban, Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală vine în fața plenului Senatului cu un raport de respingere, adoptat cu majoritatea voturilor în comisie. Suntem prima Cameră sesizată, iar propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc.

Și-au manifestat dorința de a interveni la dezbateri generale: domnul senator Orest Onofrei, domnul senator Gheorghe David, doamna senator Anca-Daniela Boagiu. Îi ofer cuvântul domnului senator Onofrei. Dacă mai sunt alți colegi care doresc să intervină, îi rog să-și manifeste intenția. (*Domnul senator Orest Onofrei, secretar de ședință, se îndreaptă către tribună pentru a lua cuvântul*)

Domnul Orest Onofrei:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Aparent, vorbim despre un subiect foarte sensibil. Sensibil pentru că, de-a lungul timpului, a creat foarte multe pasiuni și aș îndrăzni să spun că nu foarte multe pasiuni, ci foarte gălăgioase pasiuni, pentru că acest subiect îmi aduce aminte de o poveste pe

care Octavian Paler o scria într-o carte, unde spunea că într-un oraș se spărgeau becurile. Și se tot spărgeau, și oamenii intrau în panică. La urmă rămăsese un singur bec și toată lumea era îngrijorată. Când se va sparge și ultimul bec de la primărie? S-a spart și acel bec, și atunci oamenii au rămas în întuneric și, pentru a nu rămâne în întuneric, au avut nevoie de câini de pază, de câini însoțitori. Pentru acești câini însoțitori trebuiau să găsească dresori, pentru că trebuiau dresați. S-a descoperit că acele becuri erau sparte de un dresor de câini, ca să aibă treabă.

Exact așa cred că stă povestea cu protecția animalelor. Avem nevoie de gălăgie în jurul acestui subiect, pentru că sunt foarte mulți câini fără stăpâni și acești câini trebuie apărați. Și pentru a fi apărați trebuie foarte mulți bani. Pentru că trebuie foarte mulți bani, trebuie să fie cineva care să-i și cheltuiască. S-a descoperit că cei care sunt doritori să cheltuiască acești bani fac toată această gălăgie.

Vorbesc în calitate de medic veterinar, care am tratat 20 de ani animale și nu am sacrificat niciodată un animal. Am o casă, și nu curte, casă, plină de animale. Deci nu pot fi suspectat de subiectivism. Sunt nevoit să locuiesc împreună cu animalele.

Vreau să spun că, atunci când vorbim de protecția animalelor, din păcate, ne rezumăm la protecția câinilor. Or animale nu sunt doar câinii. Dar, dacă vorbim despre câini, trebuie să definim ce este câinele. (*Râsete în sală*)

Definim câinele ca animal de curte și, mai nou, de casă, nicicum un animal de stradă. Dacă vorbim de animale și ne-am trezi în București cu 100 000 de vaci printre blocuri, cu 50 000 de cai și

cu vreo 25 000 de măgari – sunt mai mulți probabil - cu ce ne-am alege?

Stimați colegi, cred – și fac parte din comisia care, din păcate, a respins această inițiativă legislativă, și am respins-o doar în legătură cu Poliția animalelor - am crezut noi, comisia, că ar trebui să facem o lege specială cu tot ce cuprinde această Poliție a animalelor, cu punct de vedere al Guvernului, cu susținerea Guvernului, cine și cum se organizează, pentru că, așa cum ați văzut, este organizată în toate țările civilizate.

Pe de altă parte, și cu asta aș vrea să închei, ni se ridică părul în cap când vorbim de sacrificarea unui câine, dar când sacrificăm un miel sau un iepure, sau un porumbel?

Cred că singura legiferare sau ordin pentru acest subiect ... Trebuie să nu inventăm roata. Există în toate țările civilizate câini care stau în casă, în curte sau la stână. Pentru tot ce nu stă acolo sunt organisme care se ocupă de ei, îi adună și face ceva cu ei dacă cine vrea să-i protejeze nu-i poate proteja. Dreptul de a proteja animalele este al celor care le iubesc. În rest, animalele trebuie să stea acolo unde le este locul.

Mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc frumos.

Este totuși o deosebire. Din toată enumerarea dumneavoastră vă spun că numai câinele nu se mănâncă. Deci explicația cu sacrificarea are o anumită logică.

Domnul Orest Onofrei:

Greșit, se mănâncă și câinele.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Nu la noi.

Îi ofer cuvântul doamnei senator Boagiu.

Doamna Anca-Daniela Boagiu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Personal, am să spun din start că îmbrățișez propunerea colegilor noștri și am să dau câteva argumente pentru care fac acest lucru.

Dacă nu avem memoria scurtă, ne putem aminti că, la nivelul capitalei, am avut parte de dezbateri lungi legate de protecția, la momentul respectiv, doar a câinilor. Propunerea legislativă pe care o avem în față vizează protecția tuturor animalelor și cred că fiecare dintre noi iubește mai multe animale, nu numai cățelul. Mie îmi plac și caii, îmi plac și păsările, îmi plac și peștii. Cred că fiecare animal în parte are dreptul la o formă de protecție.

În afară de acest lucru, îmi aduc aminte că am stabilit atunci niște reguli. Bun, cine nu dorea să adopte cățelul și-l asuma, putea sta în fața blocului, avea obligația să-i pună o cușcă. Acest lucru s-a întâmplat printr-o hotărâre de consiliu general.

Suntem buni atunci când trebuie să combatem o idee, dar avem temeri atunci când trebuie să găsim soluții. Cred că soluția este identificată. Măcar acest prim pas, de înființare a Poliției animalelor, este foarte bun.

Vedem state civilizate în care animalele sunt urmărite, se știe ce se întâmplă cu ele, sunt asistate atunci când stăpânii lor își bat joc de ele, sunt asistate atunci când sunt găsite lovite, nehrănite, în mijlocul drumului.

Nu sunt de acord cu abordarea colegului reprezentant al Guvernului, care ... Pe mine mă știți, m-ați mai auzit spunând lucrul acesta în plenul Senatului ... Întotdeauna auzim argumente de genul: „Noi avem date adunate și suntem în poziția de a elabora un proiect de lege care să rezolve problema”. Păi, îmi pare rău că nu sunt de acord cu dumneavoastră și chiar dezaprob astfel de afirmații făcute în plenul Parlamentului, nu o dată, de către reprezentanții Guvernului.

Dacă aveți astfel de propuneri, de ce vă aduceți aminte că le aveți numai în momentul în care vă prezentați în plenul Parlamentului?

De ce nu veniți cu propunerile dumneavoastră atunci când legile se dezbate în comisiile de specialitate. Tot ceea ce domnul secretar de stat ne-a prezentat ca și argumente împotriva adoptării acestui proiect sunt argumente care se puteau transforma în amendamente la proiectul de lege, astfel încât legea să treacă. Să nu treacă numai timpul fără a lua niciun fel de măsură.

Punctul meu de vedere este clar, de susținere a acestui proiect de lege, este un prim pas și cred că trebuie să avem curajul să-l facem, măcar să știm unde sunt aceste animale, iar această poliție a animalelor, precum și registrul erau prevederi sau lucruri la care

s-au gândit și alții înaintea noastră cu vreo trei, patru, cinci ani, și care niciodată nu s-au transformat în proiect de lege.

Voi încheia cu o rugămintea către domnul secretar de stat Iliescu. Domnule secretar de stat, cu tot respectul și cu toată rigoarea și disciplina politică pe care majoritatea dintre noi o manifestăm, aș prefera ca atunci când reprezentanții Guvernului vin în fața plenului Senatului sau în fața plenului Camerei Deputaților, este treaba deputaților să-și apere punctul de vedere, să vină pregătiți. Astăzi am asistat la acuze aduse la adresa prim-ministrului din pricina incompetenței secretarilor de stat sau șefilor de agenții care au fost prezenți aici. Este inadmisibil. Dacă prim-ministrul are capacitatea să acopere toate domeniile care se află în reglementarea ministerelor de linie, cred că aceeași capacitate trebuie să o aibă sectorial secretarii de stat care se prezintă în fața noastră în Parlament, altfel vom auzi în permanență acuze aduse celui care nu le merită. Demersul prim-ministrului a fost lăudabil de a veni în fața noastră, de a trimite în fața noastră reprezentanții Guvernului, dar cred că și calitatea intervențiilor Domniilor Lor trebuie să fie proporțională cu efortul pe care prim-ministrul îl face, de a schimba un raport instituțional care până acum nu ne-a bucurat pe niciunii. Nu a existat comunicare între Guvern și Parlament. Acum se dorește, dar vocile, purtătorii de cuvânt nu sunt întotdeauna cei mai potriviți. Vă mulțumesc.

(Aplauze)

Domnul Teodor-Viorel Meleșcanu:

Și eu vă mulțumesc.

Îl invit la microfon pe domnul senator Ion Vasile.
Microfonul 3.

Domnul Vasile Ion:

Mulțumesc, domnule președinte.

Trebuie să fac o remarcă. Stimata noastră colegă este un pic cam aspră politic într-un cadru care, evident, consider că nu este cel adecvat unei asemenea remarci, vizavi de proprii colegi, de propriul Guvern, de membrii Guvernului, de secretarul de stat cu relația cu Parlamentul și de competența sau incompetența unor colegi. Cred că este o discuție care trebuie făcută în altă parte.

Referitor la subiect, noi avem reglementări în momentul de față și vedeți, stimate domnule coleg Urban, noi am rămas cu niște reminiscențe de la o atitudine a dumneavoastră vizavi de animale în general, și atunci sigur că veți fi taxat când veniți de fapt cu altă „abatere” dacă vreți. În reglementările pe care le avem România a adoptat foarte multe reglementări care există în comunitatea europeană. De fapt eu am venit să vă sugerez că dacă intenția este foarte bine argumentată poate că este una bună, dar voiam să vă spun că, de exemplu, această formulă „Poliția animalelor”, poliție în „Dex” înseamnă instrument al statului care asigură ordinea publică și ia atitudini ca și organ de represiune. De aceea, eu v-aș sugera, poate nu neapărat „Poliția animalelor”, poate în viitorul dumneavoastră proiect de lege să adopte formula de „Gardă a animalelor” sau altceva. Ne-am obișnuit să definim Poliție comunitară, câini comunitari și cred că trebuie să reglăm și această chestiune. Evident că, ținând cont de o altă formulare a altui distins

coleg parlamentar și ministrul de finanțe la o vreme, nu pot fi de acord cu expresia, care spunea că în România ca să trăiască 3 000 de români trebuie să moară 10.

În consecință, cred că găsim și suntem în stare să reglăm de așa manieră încât să dovedim că suntem din regnul animal, cei care într-adevăr suntem superiori, și să ....? acestor biete animale, nu neapărat numai câinii, așa cum în mod „uman” dacă vreți. Mulțumesc foarte mult.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Și eu vă mulțumesc.

Domnule Iliescu v-am văzut, vă voi da cuvântul, dar ultimul va fi la cuvânt domnul senator Urban, care și-a manifestat și dânsul interesul de a interveni. Până atunci invit la microfon pe domnul senator Mircea Diaconu. Microfonul 1. Urmează domnul senator Varujan Vosganian, domnul senator Ichim și domnul senator Daea.

Domnul Mircea Diaconu:

Vă mulțumesc.

Eu vreau să rămân tot în zona regnului animal nepropunând un proiect de lege pentru protecția oamenilor, încă.

Puiul de urs polar întreabă într-o zi pe mama sa:

- Mamă tu ești urs polar?
- Da.
- Tata a fost urs polar?
- Da.
- Bunicul urs polar?
- Da.

- Și străbunicul tot urs polar?
- Da.
- Și atunci mie de ce îmi este așa de frig? spune ursul polar.

Acum mă întreb, este al nu știu câtelea caz în care - nu în acest caz, în alte cazuri, - o mulțime de senatori din zona puterii au inițiative, chiar lăudabile, respinse de propriul Guvern. Unul dintre motive, iată, cel pe care l-am văzut adineauri, era, cum că există oricum o intenție de proiect de lege, inițiativă legislativă din partea Guvernului. Abia acest lucru mă sperie, și susțin din plin inițiativa domnului coleg, în primul rând pentru că treaba noastră este să facem legi și a dâșilor să aibă grijă ca legile existente să fie aplicate. În clipa în care, reflex vorbind, Guvernul va face atât de mult efort și nu va avea timp, măcar, în a aplica ceea ce există și a controla, de a executa de fapt, abia atunci sper să-și găsească sau are motive să-și găsească timp să facă și inițiative legislative.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc.

Invit la microfon pe domnul Varujan Vosganian. Microfonul

2. Se pregătește domnul senator Daea.

Domnul Varujan Vosganian:

Mulțumesc foarte mult.

Aș vrea să am o scurtă intervenție legată de această denumire care se vehiculează. Eu propun o denumire care să fie situată în realitatea imediată, să nu se spună nici poliția animalelor, nici garda animalelor ci, ferma animalelor. Mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulţumesc foarte mult, domnule senator Vosganian.

Invit la microfonul central pe domnul senator Daea. Urmează domnul secretar de stat Iliescu şi în final, iniţiatorul, domnul senator Urban.

Domnul Petre Daea:

Stimaşi colegi,

De fiecare dată prin mandatul membrilor Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi dezvoltare rurală cel ce vă vorbeşte acum, a prezentat, spuneam, ca de fiecare dată, rapoartele pe care noi le-am procesat la nivelul comisiei şi am făcut-o ţinând cont de două lucruri majore care s-au instalat ca procedură în Senatul României, acela de a fi sintetici şi suficient de expliciţi. Astăzi am fost sintetici dar nu suficient de expliciţi, motiv pentru care m-am văzut nevoit să fac câteva precizări pentru a procesa în cunoştinţă de cauză actul normativ care de află în dezbateri astăzi.

Prima chestiune este că această lege nu se referă la câini, se referă la animale.

A doua precizare. Pentru a înţelege propunerea colegilor noştri v-aş ruga, stimaţi colegi, păstrând eleganţa cuvenită şi impusă de locul şi rolul nostru aici să operaţi prin cunoştinţele fiecăruia prevederile Legii nr. 205/2004. Acolo am instituit anumite norme care astăzi prin propunerea colegilor noştri se abrogă. Noi am socotit că propunerea legislativă pe care o respectăm - am spus de la bun început că este un subiect predilect al domnului senator Urban şi înţeleg preocuparea Domniei Sale - nu poate să treacă prin

Senatul României din două motive: primul motiv, abrogă articole – v-aș ruga să vedeți articole care ar însemna scoaterea din conținutul Legii nr. 205/2004 a unor prevederi care vin în partea coercitivă cu anumite măsuri -, al doilea, noi ne-am gândit că astăzi când în România dăm de peste tot oameni afară din motivele cunoscute prezentate de primul-ministru mai de curând - dacă îmi aduc aminte bine nu au trecut decât câteva zile -, când s-a spus foarte clar că suntem într-o situație grea, dificilă. Noi am întrezărit-o și am luat act de această situație dificilă. Cum poți, astăzi, să dai oameni afară și să înființezi „Poliția animalelor” la comun. Cred că este o măsură pe care nu o putem opera astăzi și de aceea comisia în majoritatea ei a dat prin vot un asemenea raport, pentru că actul normativ nu se referă la concept în general. Acest concept este stipulat în Legea nr. 205/2004 și vreau să iau apărarea reprezentantului Guvernului aici, pentru că este instituția statului care depozitează Directiva Uniunii Europene, conceptul în domeniu și acțiunile concrete pentru această zonă, motiv pentru care să-i dăm creditul cuvenit. Prin limbajul tehnic de care dispune într-un moment de inspirație când intră în Senatul României pentru a înțelege că acest act normativ se referă la două zone care ar putea fi extrapolate ca interes pentru noi toți, pentru fiecare în parte, dar care nu pot intra în zona operațională. V-aș ruga să înțelegeți că acest sentiment al judecății ne-a determinat să propunem un raport de respingere. Senatul în plen este îndrituit să ia act de cele spuse și să tranșeze prin vot decizia pe care trebuie să o respectăm cu toții. Vă mulțumesc și iertați-mă că v-am consumat din timp. (*Aplauze*)

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulţumesc.

De data aceasta aţi fost explicit dar nu succint.

Îl invit la microfon pe domnul senator Ichim. Urmează domnul Iliescu şi domnul senator Urban.

Domnule senator Ichim aveţi cuvântul. Microfonul 1.

Domnul Paul Ichim:

Îmi cer scuze, nu am un limbaj aplicat juridic. Eu sunt mai direct. Este adevărat că acum ne frământă grija că nu avem bani la buget şi descoperim că nu putem face poliţia animalelor. Dacă îmi aduc aminte, acum o lună şi ceva când a spus domnul Urban că este o problemă cu câinii comunitari, trebuie să spun că este adevărat că legea priveşte poliţia animalelor, dar noi mergem mai puţin la pet shop să ne cumpărăm o vacă sau un cal. Mai mult câinii sunt scăpaţi din grijă şi avem probleme cu ei în comunitate. Nu există o treabă de interes ... nu ştiu cum a fost denumit .. în interesul domnului Urban, nu există o problemă de sănătate publică, îmi pare rău, trebuie să-l corectez pe domnul senator.

Referitor la aceşti câini care, totuşi, ei sunt problema majoritară, dacă facem referire la Poliţia de afară, ciclul lor în natură este în felul următor: se depistează un câine vagabond, este deparazitat, dacă este bolnav este eutanasiat, este lăsat o lună în custodie, dacă nu este adoptat el este eutanasiat. Aşa este controlată această proliferare, înmulţire a animalelor. Îmi pare rău, aşa se face afară.

Noi avem 100 000 de câini. Dăm bani, care nu am comentat ce facem cu banii aceștia, bani care se cheltuiesc și domnul senator are dreptate. Dacă am face economie și am rezolva odată problema câinilor comunitari, din acești bani poate vom avea și pentru pensionari, poate și pentru tichete cadou și pentru handicapați, la care avem o grijă deosebită că ne fură banii asistenței. Nu sunt de acord cu această afirmație. Așa că am avea bani pentru pensionari. Nu mai rămâne decât să propunem în versiunea

afirmația asta, așa că am avea bani pentru pensionari. Nu mai rămâne decât să propunem, în versiunea în care nu luăm nicio atitudine, să dăm câte un câine la pensionari și să rezolvăm problema.

Morala: Dacă aveam dreptate și eram juști și judecam fără influența altor presiuni, ceea ce a propus domnul Orban acum o lună și jumătate, nu eram în problema asta și atunci făceam și economie și nu ajungeam în situația actuală. Vă mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc. Domnule secretar de stat Iliescu, microfonul 10. Aveți cuvântul.

Domnul Valentin Adrian Iliescu:

Vă mulțumesc, domnule președinte. Fără niciun fel de discuție trebuie să dau dreptate celor doi senatori care au ridicat o problemă extrem de delicată pentru Guvern astăzi – este vorba de doamna senator Boagiu și de domnul senator Hașotti – și pentru mine și vă asigur că voi aduce la cunoștința prim-ministrului, incidentul, așa putea spune, deoarece o prestație neconvingătoare din partea unui reprezentant al Guvernului, în niciun caz, cu atât mai mult la două zile după prezența dânsului în fața senatorilor, nu poate fi acceptată și tolerată.

Nu cred că prezența doamnei președinte a Autorității Naționale pentru Persoane cu Handicap, chiar la prima prezență în fața dumneavoastră, putea fi un motiv suficient de credibil pentru a-i acorda circumstanțe atenuante. Vă asigur, și cer și celor prezenți, colegi de-ai mei secretari de stat din ministere, că este extrem de

important să vină pregătiți, doar prezența fizică nefiind un argument suficient pentru o bună relație cu Senatul României și, implicit, cu Camera Deputaților.

În al doilea rând, pentru că prim-ministrul nu a făcut o declarație deplasată atunci când a spus că dorește să susțină inițiativa legislativă ale deputaților și senatorilor. Vin chiar în favoarea acestui demers legislativ a colegului senator Iulian Urban și vă spun că există în punctul de vedere al Guvernului două lucruri care pot fi luate ca pozitive. L-am ascultat pe domnul președinte Daea și îi mulțumesc foarte mult pentru pasiunea și competența pe care o pune întotdeauna întotdeauna în susținerea unui punct de vedere – cred că așa ar trebui să procedeze și reprezentanții Guvernului – și îi spun că, din punctul meu de vedere, și îi fac o rugămintă personală președintelui și dumneavoastră, doamnelor și domnilor senatori, să retrimiteți la comisie pentru că sunt cel puțin 6 puncte de vedere – le pot nominaliza: 2, 3, 4, 5, 6, 7 din inițiativa legislativă – pe care Guvernul le consideră extrem de importante pentru clarificarea unor contradicții din actuala Lege nr. 205/2004, privind protecția animalelor.

În privința înființării Poliției animalelor, este tot așa un punctul de vedere pe care Guvernul l-a luat serios în calcul și pe care îl consideră necesar. Argumentele domnului președinte Daea fiind, din punctul meu de vedere, extrem de valabile. Pentru că, pe de o parte, nu poți să restrângi numărul de salariați din diverse domenii bugetare și, pe de altă parte, să vii cu o nouă instituție. Dar ca demers extrem de necesar eu cred că nu aici, în textul acestei

legi, este sediul materiei, ci într-o lege separată care să se refere la poliția animalelor, cu aplicabilitate, probabil, din anul viitor, cred că este o idee foarte bună, exact în spiritul în care colegii inițiatori au venit să vă propună această inițiativă.

Închei cu un singur lucru: să vă cer scuze pentru incidentul, pentru prestația neconvingătoare a kolegei mele și să vă promit și să vă asigur că ne vom strădui – sigur, nu depinde numai de mine în primul rând, ci (mai ales?) de seriozitatea și de modul în care doresc să-și facă datoria de reprezentanți ai Guvernului (reprezentanții Guvernului?) în fața dumneavoastră – să fim cât se poate de convingători și cu argumente în susținerea punctelor de vedere ale Guvernului.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc, domnule secretar de stat Iliescu. Domnul senator Urban, microfonul 6.

Domnul Iulian Urban:

Ca să răspund domnului senator Vasile, mărturisesc că, în parte, îmi însușesc criticile pe care Domnia Sa le-a formulat și voi studia cu deosebită atenție poziționarea noastră în lanțul trofic.

Cu referire la această problemă legată de modul în care reprezentantul Guvernului a susținut motivul pentru care, din punctul de vedere verbal, fiindcă Guvernul nu a susținut un punct de vedere scris că nu ar susține această inițiativă legislativă, vedeți?, dacă tot suntem în zodia exemplurilor epice „peste ca și cum lupul” ar trebui să dea răspuns oilor într-o stână în care are acces, pentru că Autoritatea pentru Supravegherea Animalelor, tuturor animalelor

fără stăpân, care de la an la an are un buget tot mai mare și tot mai frumos, tocmai plecând de la numărul tot mai mare al animalelor fără stăpâni care sălășuiesc pe străzile din orașele Europene ale României, este cea care vine și spune: „Nu. Nu putem admite nicio altă formă de instituție, de organizare care să se ocupe de această problemă”. Este normal că niciodată nu ar admite faptul că ar putea să piardă din mână controlul unor sume de bani.

Vin și fac următoarea propunere. Întotdeauna domnul secretar de stat Iliescu este reprezentantul Guvernului care încearcă să împace și capra, și varza. Eu cred că, dacă tot suntem la moment al sincerității, dacă toate părțile implicate – și Guvernul, și Parlamentul – ard de dorința de a lucra cât mai bine și cât mai eficient, dacă tot ni s-a spus de către reprezentantul Guvernului că oricum Guvernul vrea să vină cu niște proiecte de lege în această zonă, eu, înainte de a dori Domniilor Voastre o viață atât de lungă încât să prindeți atâtea mandate în Parlamentul României ca să vedem momentul la care problema aceasta a animalelor fără stăpân se va rezolva, și eu consider că ar trebui să retrimitem proiectul de lege la comisie. Și să vină reprezentanții Guvernului, să vină Autoritatea Națională a Animalelor fără Stăpâni să tranșăm acum, aici, această problemă. De ce să mai așteptăm?

Să așteptăm să se aprobe cheltuirea unor sume uriașe de bani pe proiecte fără sens? Crede cineva că un câine sterilizat nu va sări să atace oamenii pe străzi? Nu. Haideți să rezolvăm problema acum, haideți să lăsăm chestiunea legată de faptul că vom veni și vom face, astfel încât eu fac propunerea către plenul Senatului să

retrimitem proiectul de lege la comisie, tot având acest privilegiu și oportunitate a angajamentului ferm al Guvernului că va trata această problemă din toate punctele de vedere, astfel încât să-i punem punct odată pentru totdeauna și să ne aliniem și noi unor standarde internaționale pe care, la momentul de față, din păcate, le simțim doar prin intermediul undelor transmise de televizoarele din casele noastre.

Vă rog, domnule președinte, să supuneți la vot retrimiterea la comisie. Vă mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Îl invit la microfon pe domnul senator Savu, care își manifestase dorința de a lua cuvântul. Vă rog să mă scuzați.

Domnul Daniel Savu:

Vă mulțumesc, domnule președinte. Niciodată nu e prea târziu. Voiam să vă felicit pentru că astăzi, probabil, prin prestația dumneavoastră, a fost așa o zi în care ne-am auzit vorbind la microfon. Și cum nu m-am auzit de mult vorbind, am simțit și eu nevoia să-mi exprim părerea pe acest subiect, mai ales că am ascultat pe foarte mulți reprezentanți colegi, doamna Boagiu, și pe domnul Valentin Iliescu, pe care îl consider coleg.

Eu cred că, personal, toate aceste păreri se puteau spune foarte bine într-un cadru de partid la PD-L, nu era cazul să ne manifestăm aici toate aceste frustrări. Despre discursul politicianist al primului ministru nu a depășit, din punctul meu de vedere, standardul unui politruc care a prezentat în Senatul României un astfel de discurs, dar asta este altă părere.

Voiam să spun că susțin cu tărie amendamentul propus de domnul Vosganian. Sunt un adept al lui George Orwell și îl susțin. Din spirit de opoziție și de colegialitate.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc. Eu îmi permit să apreciez că era, mai degrabă, o butadă decât un amendament cu ironie. Mă rog, nu știu cât de fină, dar o ironie.

Domnul Varujan Vosganian (din sală):

Ironie amară.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Ironie amară. În aceste condiții, cred că singura propunere care ne rămâne să o tranșăm prin vot este propunerea domnului secretar de stat Iliescu și a domnului senator Urban, în calitate de inițiator, care a insistat pe această idee de retrimiteră la comisie. Timp ar mai fi. Adoptarea tacită este pe 22 martie, dar cu înțelegerea foarte clară că se va participa la dezbaterile din comisie, la un nivel de competență și de decizie care să permită tranșarea acestei inițiative. Sunt convins că vom avea în vedere, deoarece am făcut o socoteală și pentru handicapatii fără nicio sursă de venit vin 600 de lei pe an, iar pentru un câine fără stăpân, am înțeles de la domnul Urban, vin 1000 de euro pe an. Să avem și asta în vedere.

De asemenea, și faptul că, deja, în limbajul nostru, discutăm cu domnul David aici, intervin lucruri care chiar ar trebui să ne dea de gândit. Câinii sunt comunitari, fără stăpâni, copiii fără părinți sunt ai străzii. Poate ne gândim și la aceste lucruri când analizăm propuneri legislative.

Domnul senator Daea, din partea comisiei. După care voi supune la vot retrimiteră la comisiei.

Domnul Petre Daea:

Apreciez eleganța dumneavoastră și stăruința de a intra în miezul problemelor de fiecare dată. Această eleganță și stăruință a dumneavoastră m-a determinat să iau cuvântul spunându-vă, domnule președinte al ședinței Senatului României, că de fiecare dată Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală are prin componență, prin participare, calitatea de a decide, de a procesa cu competența cuvenită. Să nu-mi puneți la îndoială acest lucru și vă asigur că, dacă plenul va hotărî într-un fel sau altul, comisia tot așa va lucra, procesând ceea ce ni se aduce. Iar astăzi, pentru a înțelege, știind că urmează un vot, citez: “Legea nr. 205/2004 la care se face referire și care vrea să fie modificată, nu înmănușează conceptul care s-a degajat astăzi aici, ci reglementează măsurile necesare pentru asigurarea de viață și bunăstare ale animalelor, cu sau fără deținător”.

Vă mulțumesc. O precizare necesară pentru a fi luată în considerare în vederea votului pe care îl dați cu toții astăzi.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc. Dacă nu mai sunt alte intervenții, supun votului dumneavoastră propunerea însușită de inițiatori, și reluată de domnul Urban, privind retrimiteră la comisie cu toate lucrurile pe care le-am mai spus privind decizia.

Vă rog să vă exprimați prin vot.

Cu 47 de voturi pentru, 15 voturi împotriva și o abținere, propunerea legislativă a fost retrimisă la comisie.